

דאנטה, ועל שוליה תרגום עברי. ושוב מס' מכים ותצלומים.

לאחר הסיור על פני המכון והנאומים הקצרים של פעמוני ובן-המנהיג, ערי ז'בו"ט סינסקי, קם הנשיא לשאת את נאום-התשובה. גם נאום היה קצר. הוא נזכר בסגישותיו עם ז'בוטינסקי באלכסנדריה, לונדון וקושטא. הוא גם הוזכר לנאספים — ח"כים ועו"ת — נאים — כי בשעה שז'בוטינסקי אירגן את הגדוד העברי באנגליה, הקימו הוא ובן-גוריון את יחידות הגדוד האמריקאיות.

אולם חשוב מן הדברים שנאמרו היה הדבר שלא נאמר. משך שש שנות קיומה של מדינת-ישראל ריחפה באחרי השאלה שלא נשאלה: מדוע אין הממשלה מעלה ארצה את עצמותיה של ז'בוטינסקי הממשלה ארצה בה כי הרבר מתקשה של תנועת החירות. חירות טענה תמיד כי ז'בוטינסקי הוא כי ראש וראשונה גיבור לאומי, לא רק מנהיג מלגה, וכי בהתאם לצחאתו אין להעביר את עצמותיו ארצה, אלא לפי צו-הנשיא. בזמנו של ווייצמן לא קיחה איש כי צער זה ייעשה. אולם בעלות בן-צבי לנשיאות, קיוו רבים, שהוא יתן את הצו. בשבוע שעבר ניתנה לו ההזדמנות. הוא לא ציחה דבר.

מיעוטים הגסרות שהופרה

כאמל מאנסור היה אדם מודרני. הוא למד מדע-הרונ באוניברסיטה העברית בירושל-לים, עבד לאחר מכן כעתונאי. אולם על אף כל זאת היתה לו תכונה משהו עם אברהם העברי ובני שבטי הבדוחים הפרימיטיביים: הוא העשין בהכנסת אורחים.

ביתו של כאמל ובית אביו, המוכתר, היו פתוחים לפני כל זר שנקלע לכפר הדרוזי עוספיה, השוכן במורדות הכרמל. שם היה כל תירה, או אורח ישראל, וזכה ל ארוחה מזרחית דשנה מלחה הסבר מקיף על העדה הדרוזית והשתבצותה באוכלוסיית ישראל. ספר-האורחים של כאמל נתמלא ב-משך השנים האחרונות בחתימותיהם של אלפי מבקרים מלאי-התפעלות ואסירי-תודה. אולם ככל שהלך הספר ונתמלא, כן הלך כיסו של כאמל והתרוקן: המצרכים להכנת הארוחות יקצנו בשוק החופשי, ו-מחיריהם היו מפולפלים לא פחות מן ה-מאכלים שהוכנו מהם.

פנייה מודרנית. במקרה כזה היה אברהם העברי מתפלל לאלוהי מרום, מב-קש שישלח לו מצרכים לקיום מצות-האירות. אולם כאמל מאנסור היה, כאמור, אדם מודרני: הוא פנה אל משרד הסיקוח ב-חיפה, הסביר כי ארוחותיו משמשות גורם חשוב לעידוד התיירות, ביקש הקצבת מצ-רכים בדומה להקצבה הניתנת לבתי-הבראה

אות קין

זה באמת מסריח, אבל למה לכתוב על זה?

ופנסיונים.

השבוע הפרו צאצאי אברהם העברי את מסורת הכנסת-האורחים של אביהם הגדול: תשובת משרד הסיקוח לבקשתו של מאנסור היתה "לא" מחלט.

דרכי חיים קבורת-חמור

אסד בן יוניס יוניס היה אדם ככל בני האדם. אולם דומה היה כי הוא נולד במול של בעל-חיים: הוריו הדביקו בו את כינויו של מלך-החיות. חבריו בכפר ערעה כינו אותו בשם "תוכי", בגלל הציזובת ששטפו מפיו ללא הרף. הוא עבד בחסידות-בורות ליד קולנוע רמה, רמת-גן, ממש כמו חמור-גרב, ובלילות היה ישן בחוף, כמו כלב, מש-עין את ראשו על אבן.

העבודה הקשה לא הטרידה את אסד: הוא היה רגיל בכך. אולם השענת הראש על ה-אבן בלילות, היתה מרה ממהת. על כן אורו עיניו, כאשר עבר באחד הימים בגבעתיים, ראה שמיכה חלופה על חבל בחצרו של משה רכלים: המלבן הצמרי הגדול היה יכול לש-מש רישוד מצויני לאבן הקשוחה.

הוא חמק לתוך החצר בצעדי חתול, הסיור את השמיכה מעל החבל — ונפל ישר לזרר-עותיו של בעל-הבית.

סיפור-אימים. בשבוע שעבר ניצב אסד לפני שוטט-השלום התל-אביבי, ישראל אוס-טרר. הוא היה שקט כמו דג. אולם לאחר שהואשם בגניבת-השמיכה, פתח את פיו וסי-פר גירסה משלו.

לדבריו, מצא אסד שמיכה ישנה ומלוכלכת בערימת-אשפה. רכלים התקיף אותו ללא כל סיבה נראית לעין, קשר אותו בחבלים, רצה לכרות בור ולקבור אותו קבורת-חמור.

אולם נראה כי שמע הציזובת של הנאשם הגיע גם לאולם בית-המשפט: השופט לא האמין לסיפור האימים על הקבורה המוח-לפת, פסק לאסד קבורה חלקית, הומאנית יותר: שלושים ימי מאסר.

פשעים

פעולת בוק

בשבוע שעבר, אך נכנסו ס.מ.מ. זליג גייר וצ.מ.מ. אלעזר שילוני למשרדם, במטה מש-טרתי-ירושלים, וכבר יצילע הטלפון: גניבה גדולה אירעה בצירות ההולנדית בקריית שמואל. כוחות-המשטרה נועקו לפעולה. בהגיעם למשרדו של הצייר ההולנדי, גר-עון ואלראבה בואסטיין, בודק הקצינים את קופת-הכרזול הפרוצה. העבודה היתה נקייה — וכן הקומה: למעלה מ-60 אלף ל"י נעלמו ואינם. גייר ושרי-לונג חזרו למשרדם. אותה שעה היה ל-מרבית פורצי ירוש-

לים אליבי חזק כי ברול: הם ישבו מ-אחורי סורג וברית. ברור היה, אישוא, כי מלאכת-הבזק נעש-תה על ידי אורחים, ואכן במהרה גילו עובדי המודו הסלילי כי כמה מאנשי העו-לם התחתון התל-א-ביבי נראו באותו יום בירושלים. היום היה יום שרב, ולא הת-קבל על הרעת שהם באו לעיר-הקודש לני-שום אחיר צח.

שילוני הסיק את המסקנות, הורה ל-משטרת תל-אביב ל-עצור את האורחים. כעבור שעותיים הגי-עה התשובה למבר-קו: שלשה פושעים מועדים נעצרו, הודו כמעט מיד בכיזוע המריצה.

עד כה הוחזרה ל-צירות ההולנדית רק כמחצית סכום-הכסף שנעלם. אולם הצייר הודה מקרב ליבו ל-משטרת-ישראל על פעולת-הבזק המוצ-לחת.

אסד פירושו בעגבית אריה.

אנשים

כוח ונשק

השבוע נתפנה דוד בן-גוריון משך שלוש שעות רצופות מעסקי הצאן של שדה בוקר, הקדיש את מחשבותיו לרועה גדול אחר. בשעה שנשיא המדינה ביקר במוזיאון ז'בוטינסקי (ראה במדינה) נתן בן-גוריון ארוך למהנדס **מלשה שכממן**, הכותב ביוגרפיה של המנהיג הרביזיוניסטי.

ז'בוטינסקי נזכר גם חבר הכנסת הרא-שונה, **שמואל מרדכי**, שסיפר מה יצן לו ז'בוטינסקי כשהיה עליו לעבור מפולין לבריטניה. עצתו של יוצר הגדוד העברי הראשון בצבא הבריטי: "בפולין אתה מהור אחרי אשה ואחר-כך נושא אותה לאשה. באנגליה זה להיפך, עליך קודם להתחתן עמה ואחר-כך לחזר אחריה.

רביזיוניסט חזיק אחר, ניצג חרות בודק הפועל הציוני **שמשון יוניצ'מן**, נזכר כי צד היה פעם אורח הערבים. בנסעו באוי-רון יחד עם שר-האוצר לוי **אשכול** באמ-צע מלחמת-העצמאות, נאלץ המטוס לנחות נחיתות-אונס בכיירות. אחרי שהיה נעימה של יום במלון מפואר וחקירה אדיבה ביני-השלטונות הלבנוניים שלחמו או בישראל, ושחררו השניים. שמח אשכול, שהלבנונים חשבוהו לראש מחלקת החקלאות בלבד: "טוב שלא פתחו את חבילתי ו-! תוכנן: חרשימים של נשק, דוגמאות של תחמושת.

האדם שעסק יותר מכל אחר ברכש נשק למען ההגנה, **יהודה ארזי**, כיום מנהל מלון רמת-אביב בתל-אביב, התלונן כי מקי-ז עבודתו הרגוע מנחך אותו לעצלנות, המציא טיסמה חדשה (לאורחיו): "אם רמת-אביב מפריעה לך לעבוד, הפסק לעבוד!"

אחר סיפר ארזי על ביקורו של מי שהיה אז ראש עיריית ניר-יורק, **וינסנט אימפי-ליטרי**, שלבש בגדים של אחד המלצרים וקפץ ישר עם בואו לתוך בריכת-השחיה של בית-המלון. כשהודיעו לו שמוכיר העיר **יהודה נדיבי** בא לקבלת-הפנים הרשמית ומבקשו לצאת מן הבריכה, ענה "אימפי" קצרות: "השתגעתי? שיקפוץ לתוך המים!"

על מנהיגו המנוח של ארזי, **אליהו גרלוב**, סיפר ח"כ מפא"י **עקיבא גוב-רין** סיפור מאלף: קצין בריטי, ידיד הגב-נה, נפל פעם קרבן להתקפת ערבים ששדדו ממנו מכונת-ירייה כבדה. כשמע על כך גר-לומב ציחה לתת לאותו קצין כמתנה אחת ממכונות-היירה המעטות והיקרות של הה-גנה, כדי שהקצין לא יבויש בעיני מפד-דיו. סיכם גוברין: זה היה לא רק מעשה יפה, אלא מעשה חכם, כי הקצין גמל לו אחר-כך שבעתיים.

איש הדור השני של ההגנה, **יגאל אלון**, הודיע השבוע כי החליט ללמוד לטוס, ית-חיל בשבוע הבא לקבל שיעורים בקלוב ה-תעופה. לפני כן, אחרי הרצאה בבאר-שבע, ניגש אל אלון מזכיר מקומי של מפא"י, בירך אותו על הסילוג במפ"ם. תשובתו של אלון: "תודה! בקרוב גם אצלך!"

זוה ושכל

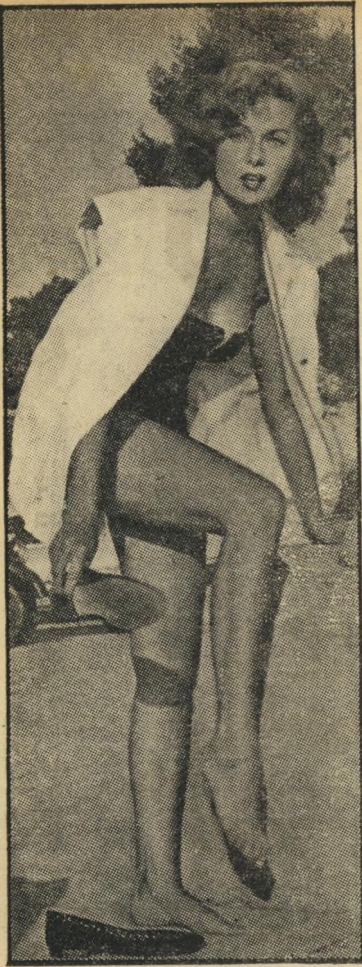
כששאל השבוע שונא-גשים מושבע את מנתח-המוח המהולל, ד"ר **הררן אשכנזי** אם נכון כי המוח של האשה קטן בדרך כלל מן המוח של הגבר אישר את העובדה. אך איכזב את שואלו: "אבל אין כל קשר בן-גודל המוח וטיב השכל!"

אחת הנשים היפות בעולם, שחקנית ה-קולנוע אדומת-השיער, **רונדה פלמינג** הגיעה לרומא כדי להשתתף כסרט בת-בבל, ערכה מסיבת עיתונאים, חזרה בין השאר על אימרה ידועה תוך תיקון קטן: "הגברים מעדיפים בלונדיות, נושאים להם ברוניטות — ואחר-כך בוגדים בהן עם גינגיות.

לאחר שנוקק הצייר **שמעון** (בעיני צבר) **צבר** לשיט יקר בסירת-מנוע על-פני היר-קון, כדי להכין את מדורו, העומד להופיע בהארץ ביום ו' הבא, אמר: "הפעם יעלה המ-

* ביוגרפיה אחרת בשם ז'בו, כתובה ב-די הרופא-הסופר יעקוב ויינשל, שמדת אף היא להופיע בימים הקרובים.

* גודל המוח מתאים לגודל הגוף בכללו. האשה, שקומתה הממוצעת נמוכה מקומתו הממוצעת של גבר, היא על כן גם בעלת מוח ממוצע קטן יותר.

כוכבת רונדה פלמינג אחרי הכל, גינגית

דור לגרשום **שוקן** כל-כך ביוקר, עד ש-יחדל להתנגד לייבוש-הירקון. כאשר נשאל **ישראל ברי-הודה**, איש לאחדות-העבודה, בעת אסיפת המפלגה ה-חדשה, שנערכה בירושלים, מה מידת האמת בהכרזות השומר-הצעיר על הצטרפות אל-פיס לשורותיה, השיב בפתגם רוסי: "אין סופרים אפרוחים בקיץ, אלא בסתו."

חילופי עסקנים

על חילופי-תפקידים החליטו שניים מעס-קני הספורט, כדי לנסוע לחלקי-העולם הרצור-יים להם: **יצחק כספי**, מנהל מחלקת-ה-כדורגל של מכבי, יסע לברזיל עם נבחרת הכדורסל, ואילו אחיו, **אוריאל כספי**, מנהל קבוצת-הכדורסל של מכבי, יסע עם נבחרת-הכדורגל לאירופה.

כאשר פגש יצחק כספי את שחקן נבחרת הכדורסל הקבוע, **ראלף קליין**, שאל אותו מדוע אין הוא בא לאימונים, קיבל תשובה קולעת: "איני יודע אפילו היכן מתאמנים." אימונים מסוג חדש ערך **פארוק**, כבוד הבשר, מי שהיה מלך מצריים, כאשר הופיע באחד ממועדוני הלילה של רומא, ניגש אל המיקרופון, כיבד את הקהל בסירת שירי-עם שויציים, זכה מפי אחד האורחים לבר-קורת לגלגנית: "יש לו קול ספראנו מצו-יין ו-!"

את קולה המצויין השימעה השחקנית **מארק** (עניי-זחב) **דיטריך**, שהופיעה בנוסף צדקה במונטה-קארלו. אולם יותר מ-כל התפעלו הנאספים מן ההקדמה להופעתה, שנכתבה על ידי המשורר הצרפתי **ז'אן קוקטו**: "שמך מתחיל בלטיפה ומסתיים במהלומת-שוט... את לובשת פרוח ועונדת נוצות, הנראות כחלק מגופך. את דומה לספרי-נתמפרשים מפלגה, הקרבה ובאה אלינו."

הארץ

קינצרט בנג ממאיר (על המשמר). שאל בר-נטע, הרצליה. בצל עצי השחפת, הקדחת, ה-טיפוס והדיזנטריה.

קשרית-חבורה זה ישמש חוליה נוחה ביותר ברכבת הביני-בשתית, שתחבר את אירוסה עם אמריקה (על המשמר).

יחוקאל גלעד, צה"ל. מי שלא ידע לשחות לא יקבל כרטיס-נסיעה.